ชื่อเรื่อง วิถีชีวิตชุมชนที่ปรากฏในวรรณคดีท้องถิ่นภาคใต้ประเภทนิทานประโลมโลก

ผู้วิจัย นายวีรวัฒน์ อินทรพร

বী জিককেক

คำสำคัญ วรรณคดีท้องถิ่นภาคใต้ วรรณคดีนิทานประโลมโลก วิถีชีวิตชุมชน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวรรณคดีท้องถิ่นภาคใต้ประเภทนิทานประโถมโถกจำนวน ๑๑ เรื่อง ในด้านลักษณะความเป็นชุมชน และวิถีชีวิตของชุมชนที่ปรากฏในวรรณคดี โดยเสนอผลการวิจัย แบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนที่ปรากฏในวรรณคดีท้องถิ่นภาคใต้ประเภทนิทานประโลมโลก เป็น ชุมชน ๒ ลักษณะคือ ชุมชนเมืองและ ชุมชนชนบท ในชุมชนเมืองผู้ปกครองมักใช้อำนาจในการปกครอง ชุมชนอย่างเค็ดขาด มีบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนอย่างรุนแรง ในชุมชนชนบทผู้ปกครองเป็นผู้อาวุโสที่ชาวชุมชน ให้ความเคารพนับถือ ส่วนการคำเนินชีวิตทั่วไปของคนในชุมชนทั้งสองไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ ของคนในชุมชนเป็นไปอย่างเอื้อเพื้อเกื้อกูล ผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ และแบ่งบทบาทของสามีและภรรยา อย่างชัดเจน ส่วนการควบคุมทางสังคมพบว่า ชุมชนใช้ทั้งการให้รางวัลและการลงโทษ

วรรณคดีท้องถิ่นภาคใต้ประเภทนิทานประโถมโถกได้แสดงให้เห็นวิถีชีวิตชุมชนชาวภาคใต้ อย่างรอบด้าน ได้แก่ การประกอบอาชีพของชาวชุมชนซึ่งแตกต่างกันไปตามถิ่นที่อยู่อาศัย เช่น การ จับปถา การทำไร่ไถนา การหาของป่า การค้าสำเภา เป็นต้น ด้านอาหารการกินสะท้อนให้เห็นการกินใน ชีวิตประจำวัน และวัฒนธรรมการกินหมาก ด้านการศึกษาและการถ่ายทอดความรู้ พบว่าพระเป็นผู้ ถ่ายทอดความรู้ในชุมชน เด็กชายมีโอกาสได้รับการศึกษามากกว่าเด็กหญิง ส่วนวิชาที่เรียนเริ่มต้นด้วย การสรรเสริญพระพุทธคุณ ต่อด้วยภาษาไทย ภาษาบาถีและคาถาอาคมตามถำดับ ด้านการใช้วัตถุในการ ดำรงชีวิตประจำวันแสดงให้เห็นเครื่องใช้ไม้สอย สภาพบ้านเรือน และการแต่งกาย ด้านการรักษาโรค พบว่าชาวชุมชนใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการรักษาอาการเจ็บป่วย โดยใช้ยาซึ่งมาจากธรรมชาติ และมี ทัศนะว่าความเงี้บป่วยเป็นเรื่องของผลกรรม ด้านพิธีกรรม เช่น พิธีทำขวัญ พิธีแต่งงาน พิธีทำบุญ พิธีทำศพในวรรณคดีได้แสดงขั้นตอนของการประกอบพิธีอย่างละเอียด ด้านความเชื่อของคนในชุมชน ชาวชุมชนภาคใต้มีความเชื่อร่วมกันเช่น เรื่องกรรมเก่า ความฝัน การทำนาย ด้านการติดต่อสื่อสารเป็น ลักษณะการสื่อสารทางตรงระหว่างผู้สื่อและผู้รับ เนื่องจากชุมชนมีขนาดเล็ก ด้านการละเล่นและความ บันเทิงปรากฏการแสดงที่เล่นในโอกาสเฉลิมฉลองหรืองานพิธีสมโภช และการละเล่นของชาวชุมชนที่ เป็นก็พาพื้นเมือง

Title A Community Way of Life Reflected in The Romantic Folk

Literature of Southern Thailand

Researcher Mr. Weerawat Intaraporn

Year 2002

Keywords Folk Literature of Southern Thailand, Romantic Literature,

Community Way of Life

Abstract

The purpose of this research is to study community life that was reflected in 11 romantic folk literatures of Southern Thailand. The descriptive analysis of this research is carried out through a detailed study of the characteristics and way of life of the community.

The results of this research reveal that there were two types of communities that were reflected in the romantic folk literature of Southern Thailand: an urban community and a rural community. In an urban community the leader always exercise absolute authority to control the people in the community, and the leader always impose terrible punishment on those who violated the laws. In a rural community the leader was an elder who was respected by the people. However, there were no differences in the way of living in the two communities. It was found that the relationships between people in the communities were based on generosity, respect for older people, and clearly separate roles for husbands and wives. It was also found that the community used rewards and punishments for social control.

The romantic folk literature of Southern Thailand gave a complete picture of the way of life of Southern Thai people. The different careers of people depended on where they lived, such as fishing, planting, finding things in the forest, and trading by ship. The way of eating showed food in everyday life and the betel nut eating culture. Education and the transmission knowledge showed that the monk was a teacher. The boys had a chance to study more than the girls. Lessons started with praise of the Buddha, followed by the study of the Thai and Pali languages, and finally the study of magic. The use of objects in everyday life showed the equipment used in, housing, and dress. The way of nursing showed that the people used local knowledge to develop medicine from nature, and people attitudes towards illness come from Krama. The rituals showed the details and the procedures of the important rituals, such as calling the spirits, weddings, making merit and funerals. The beliefs of the people showed that they were the same, such as old Krama, dreams, and predictions. The communication showed direct communication between a sender and a receiver, because the community was small. The plays and entertainments showed performances which illustrated celebrations and games which were local sports.